

lovgivning eller på anden måde i henhold til konventionens art. 1.

Med hensyn til gennemførelsen af konventionens bestemmelser opnåedes der enighed om, at medlemslande, der ratificerede konventionen, straks skulle følge dennes regler, for så vidt angår den lovgivning m. v., som derefter blev gennemført, og at allerede bestående regler snarest muligt skulle ændres, så at de blev overensstemmende med konventionens krav. Det pålægges ved konventionen styrelsesrådet inden for 3 år fra konventionens ikrafttræden at forelægge arbejdskonferencen en særlig rapport om gennemførelsen af denne sidstnævnte bestemmelse.

I konventionens afsnit om beskyttelsesforanstaltninger blev det indledningsvis understreget, at den ioniserende stråling, arbejderne kan blive udsat for, skal begrænses til det laveste praktisk mulige niveau, og at enhver unødvendig udsættelse for sådan stråling skal undgås af alle vedkommende.

Reglerne om de tilladelige maksimumsdoser for forskellige kategorier af arbejdere, dels i henseende til alder og køn, dels i henseende til, om de pågældende direkte eller indirekte er beskæftiget med det heromhandlede arbejde, gav anledning til omfattende drøftelser, der resulterede i noget mere detaljerede regler end dem, der indeholdtes i arbejdsbureauets udkast.

Komiteen fandt, at spørgsmålet om kvinders beskyttelse mod ioniserende stråling burde behandles i en særlig resolution, som omtales nedenfor.

Bestemmelserne om lægeundersøgelse af arbejderne gav også anledning til mere indgående drøftelser; der var enighed om, at den almindelige lægeundersøgelse alene skulle kræves for dem, der var direkte beskæftiget med arbejde, der kunne udsætte dem for ioniserende stråling.

Komiteen fandt, at det var vanskeligt at forudsige, hvilken udvikling der ville finde sted inden for konventionens område, og at den derfor burde kunne opsiges efter fem-års perioder, medens flertallet af konventioner har ti-års perioder.

Den henstilling, der slutter sig til konventionen, har samme område som konventionen og giver mere detaljerede anvisninger om, hvordan konventionens almindelige

principper bør praktiseres. Der foretoges under komiteens behandling af arbejdsbureauets udkast til henstillingen en del ændringer heri, overvejende af redaktionel art.

Endelig vedtog komiteen en resolution om beskyttelse af kvindelige arbejdere mod ioniserende strålinger. Komiteen var nemlig kommet til den opfattelse, at når det drejer sig om strålebeskyttelse af kvinder i den alder, hvor de kan føde børn, var det ikke på grundlag af vor nuværende viden muligt at drage praktiske slutninger, der var tilstrækkelig præcise til, at de kunne optages i en international konvention.

I resolutionen pålægges det styrelsesrådet at opfordre medlemslandene til at følge spørgsmålet under hensyn til videnskabens kommende resultater, ligesom styrelsesrådet skulle overveje muligheden af at sætte spørgsmålet på dagsordenen for en kommende arbejdskonference.

Komiteens forhandlinger, der var præget af stor saglighed, lettedes derved, at mange af medlemmerne havde deltaget i forrige års møde. Måske fremmede det også komiteens arbejde, at regeringsgruppens medlemmer — utraditionelt — konstituerede sig som en arbejdsgruppe med det formål at udveksle synspunkter til gensidig orientering. Det var et eksperiment, der næppe havde kunnet lykkes, hvis ikke komiteens emne var af så teknisk karakter, og hvis ikke det ved indledningen af gruppearbejdet var blevet præciseret, at formålet var den gensidige orientering (og ikke at træffe beslutninger), og at gruppens formand ikke i komiteen ville tale på gruppens vegne. Rent praktisk betød gruppearbejdet navnlig, at en del ændringsforslag, som ellers ville være blevet fremsat næsten enslydende af enkeltmedlemmer, sammensmeltedes, inden de forelagdes komiteen.

Ved behandlingen i plenarforsamlingen vedtoges konventionen med 253 stemmer mod 1, idet 2 undlod at stemme; henstillingen vedtoges enstemmigt med 257 stemmer og resolutionen ligeledes enstemmigt med 206 stemmer.

Teksterne gengives nedenfor i dansk oversættelse.